

Sygn. akt II KK 266/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego,
w sprawie A. D. i N. W.

skazanych z art. 305 ust. 2 ustawy Prawo własności przemysłowej

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 grudnia 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
niekorzyść,

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 1 sierpnia 2016 r., sygn. akt X Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P., wyrokiem z 10 grudnia 2015 r., uznał A. D. i N. W. za
winnych tego, że nie później niż w dniu 16 lutego 2011 r. w J., działając wspólnie i

w porozumieniu w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w formie spółki jawnej, dokonywali obrotu wyrobami galanteryjnymi oznaczonymi podrobionymi graficznymi znakami towarowymi zarejestrowanymi na rzecz firmy B. oraz firmy L., przy czym z popełnionego czynu uczynili sobie stałe źródło dochodu, to jest występku z art. 305 ust. 3 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (dalej: Pr.w.p.), i za to wymierzył im kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawiesił na okresy próby 3 lat, i kary grzywny po 250 stawek dziennych, każda w wysokości 50 zł. Sąd Okręgowy w W., po rozpoznaniu apelacji obrońców, wyrokiem z 1 sierpnia 2016 r., zmienił pierwszoinstancyjne orzeczenie w ten sposób, że przyjął, iż przypisany oskarżonym czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 305 ust. 2 Pr.w.p., i za to na podstawie tego przepisu wymierzył im grzywny po 200 stawek dziennych, każda w wysokości 25 zł.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego w całości na niekorzyść skazanych złożył, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, to jest art. 305 ust. 2 Pr.w.p., polegające na wadliwym jego zastosowaniu i zakwalifikowaniu czynu jako wypadku mniejszej wagi w sytuacji, gdy w opisie czynu przyjęto znamię stałego źródła dochodu z popełnienia przestępstwa kwalifikujące czyn z art. 305 ust. 3 Pr.w.p., do którego nie mógł mieć zastosowania typ uprzywilejowany wypadku mniejszej wagi – wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała w całej rozciągłości na uwzględnienie.

Ustawą z 23 stycznia 2004 r. o zmianie ustawy Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 33, poz. 286), która weszła w życie w dniu 17 marca 2004 r., doprecyzowano treść art. 305 ust. 2 Pr.w.p., uzupełniając ją o klauzulę, w myśl której zastosowanie przewidzianej w tym przepisie konstrukcji wypadku mniejszej wagi odnosi się tylko do sprawcy przestępstwa określonego w art. 305 ust. 1 Pr.w.p., a więc do typu podstawowego omawianego czynu zabronionego. Siłą

rzeczy nie jest dopuszczalne potraktowanie typu kwalifikowanego tego czynu, o którym mowa w art. 305 ust. 3 Pr.w.p., jako wypadku mniejszej wagi.

Dlatego Sąd Okręgowy w W., akceptując bez zastrzeżeń pierwszoinstancyjne ustalenie o uczynieniu sobie przez obu sprawców z popełnionego czynu stałego źródła dochodu i w istocie przyjętą kwalifikację prawną z art. 305 ust. 3 Pr.w.p., nie mógł uznać przypisanego A. D. i N. W. czynu za wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 305 ust. 2 Pr.w.p. Czyniąc tak, dopuścił się rażącego i mającego istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenia wskazanego w zarzucie kasacji prawa (art. 523 § 1 k.p.k.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy wydał orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).

r.g.